

ԵՐԿՈՒ ՏԱՐԲԵՐԱԿ, ԵՐԿՈՒ ՄՈՏԵՅՈՒՄ

«ՍՍՀՄԱՆԱԳՐԱԿԱՆ ԻՐԱՎՈՒՆՉ» ՄԻՈՒԹՅԱՆ (ՍԻՄ) ԿՈՂՄԻՑ
ՆԵՐԿԱՅԱՑՎԱԾ ԱՐՑԱԽՑԱՆ ԼԱՐՑՈՎ ԸՆ ԳԽ ՈՐՈՇՄԱՆ
ՆԱԽԱԳԾԻ ԼՐԱՄՇԱԿՎԱԾ ՏԱՐԲԵՐԱԿԸ (ԱՌԱՆՑ ՆԱԽԱԲԱՆԻ)

ՄՈՍԿՎԱՅԻ, ԱՅՍԳԵ՝ ԿՈՉՎԱԾ «ՓՈԽՁԻՋՈՒՄ» ՏԱՐԲԵՐԱԿԸ

1. ԽՍՀՄ-ի և Ադրբեջանական ԽՍՀ-ի քաղաքականությունը Հայաստանի Հանրապետության նկատմամբ, ներառյալ Լեռնային Ղարաբաղը, գնահատել որպես պետական ահաբեկչության, իսկ հայ ժողովրդի նկատմամբ՝ ավանդական դարձած ցեղասպանության քաղաքականություն:

2. Պահանջել ԽՍՀՄ-ից՝ անհապաղ հանել իր ներքին գործերը Լեռնային Ղարաբաղից և Հայաստանի այլ շրջաններից:

3. Յուրաքանչյուր ոտնձգություն Լեռնային Ղարաբաղի նկատմամբ գնահատել որպես ազրեսիա Հայաստանի Հանրապետության նկատմամբ: Արտաքին ազրեսիայի դեպքում ինքնապաշտպանության նպատակով օգտագործել Հայաստանի Հանրապետության բոլոր հնարավորությունները, այդ թվում՝ նաև ռազմական:

4. Հանձնարարել Գերագույն խորհրդի սահմանադրական հանձնաժողովին եռօրյա ժամկետում ներկայացնել 1989 թվականի դեկտեմբերի 1-ի «Հայկական ԽՍՀ-ի և Լեռնային Ղարաբաղի վերամիավորման մասին» և 1990 թվականի փետրվարի 13-ի «ԵԿ(Բ)Կ Կենտկոմի Կովկասյան բյուրոյի 1921 թվականի հուլիսի 5-ի որոշումը անօրինական ճանաչելու մասին» որոշումից բխող Լեռնային Ղարաբաղի (ԼՂԽՄ, Շահումյան, Գետաշեն) շրջանները Հայաստանի Հանրապետության վարչատարածքային կազմի մեջ մտցնելու վերաբերյալ սահմանադրական փոփոխությունների մասին օրենքի նա-

խագիծ:

5. Հայաստանի Հանրապետության տեղական խորհուրդների ընտրությունների մասին օրենքին համապատասխան Լեռնային Ղարաբաղում տեղական խորհուրդների ընտրությունները նշանակել 1990 թվականի դեկտեմբերի 9-ին: Այդ ընտրությունները կազմակերպելու համար ըստեղծել պատգամավորական հանձնաժողով:

6. Հայաստանի Հանրապետության Նախարարների խորհրդի 1990 թվականի օգոստոսի 21-ի «Հայաստանի Հանրապետության ներքին գործերի նախարարությանն առընթեր հատուկ ստորաբաժանումներ ստեղծելու մասին» որոշման գործունեությունը տարածել Լեռնային Ղարաբաղի (ԼՂԽՄ, Շահումյան, Գետաշեն) վրա:

7. Հանձնարարել Գերագույն խորհրդի պաշտպանության և ներքին գործերի հանձնաժողովին՝ երկու շաբաթվա ընթացքում ներկայացնել «Հայաստանի Հանրապետության ազգային բանակի մասին» օրենքի նախագիծ:

8. Դիմել արտերկրի հայությանը՝ բոլոր միջոցներով սատար կանգնել մայր հայրենիքի պաշտպանության գործին:

9. Դիմել ՄԱԿ-ին՝ Հայաստանի Հանրապետության անկախ պետականության վերականգնման գործընթացը արտաքին միջամտություններից զերծ պահելու նըպատակով սահմանել միջազգային վերահսկողություն:

(Արցախյան հարցի լուծման Մոսկվայում մշակված «փոխզիջողական» տարբերակը ստացել է «Պրիմակով-Նիշանովի ծրագիր» անվանումը)

Համարել ուժը կորցրած ԼՂԽՄ-ի վերաբերյալ Հայկ. ԽՍՀ-ի, Ադրբ. ԽՍՀ-ի և ԼՂԽՄ-ի բոլոր որոշումները, այդ մասին հանդես գալ համատեղ հայտարարությամբ:

Վերականգնել ԼՂԽՄ-ում իշխանության մարմինները, ԼՂԽՄ-ում անցկացնել Ադր. ԽՍՀ-ի Գերագույն խորհրդի, պնտիսետու մարզխորհրդի և տեղական խորհուրդների ընտրություններ: Ընտրությունների մասին օրենքը ընդունել Ադր. ԽՍՀ-ի կողմից, միաժամանակ ԼՂԽՄ-ի բնակիչներից ստեղծել համաձայնեցնող հանձնաժողով (ստորբջանական կազմկոմիտեներ լուծարվում է նախօրոք):

Որոշել ԼՂԽՄ-ի բոլոր ընտրովի մարմիններում հաշերի և ադրբեջանցիների մասնակցության չափը, ըստ բնակչության տոկոսային հարաբերության:

Ընդունել և երաշխավորել ԼՂԽՄ-ի կարգավիճակը, սրպես ստորբջանական ինքնավար կազմավորում: Ընդունել Ադր. ԽՍՀ համապատասխան օրենք ԼՂԽՄ-ի մարզխորհրդի հետ համատեղ, ԼՂԽՄ-ի կարգավիճակի և նրա ինքնավարության երաշխիքների մասին:

Վերացնել արտակարգ դրությունը ԼՂԽՄ-ում: Անհրաժեշտության դեպքում Ադր. ԽՍՀ դիմումով որոշ շրջաններում տեղաբաշխել ԽՍՀՄ ՆԳՎ-ի ներքին գործերը:

Ատեղծել երկու հանրապետությունների կոնֆլիկտային հանձնաժողով: Հայաստանի և Ադր. ԽՍՀ-ի միջև ԽՍՀՄ ՆԳՎ ներքին գործերի վերահսկողության տալ ստեղծել հինգ կմ-ոց սահմանային գոտի:

Վերացնել բոլոր տրանսպորտային շրջափակումները: Այդ հարցի պատասխանատվությունը կրում են երկու հանրապետությունների կառավարությունները: Միմյանց նկատմամբ տնտեսական պաշտպանիչոցներ կիրառելու դեպքում պատասխանատվությունը կրում է ԽՍՀՄ-ը:

Փոխադարձաբար հատուցել փախուսականների կրած վնասները:

Երկու հանրապետությունների իշխանության բարձրագույն մարմիններին հանձնարարել իրականացնել երկու ժողովուրդների փոխհարաբերությունների բարելավմանն ուղղված միջոցառումներ: Երազրի իրականացման վերահսկողությունը կատարել ԽՍՀՄ Ժող. դատարանի խորհրդի կողմից:

